

Sygn. akt II Ca 302/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący- Sędzia SO Małgorzata Brulińska (spr.)

Sędziowie: Sędzia SO Jolanta Bojko

Sędzia SO Wojciech Wójcik

Protokolant: Elżbieta Biała

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2013r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko K. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu

z dnia 27 listopada 2012r.

sygn. akt VI C 1058/11

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 302/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem z dnia 27 listopada 2012 r Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...) Sp. z o.o. w S. przeciwko K. P. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

Strona powodowa - (...) sp. z o.o. w S. jako zleceniodawca zawarła z pozwaną K. P., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...), w dniu 2.04.2007 r. umowę, której przedmiotem było wykonanie na rzecz zamawiającego w lokalu w G. przy ul. (...) następujących prac parkieciarskich: naprawy wylewki, szlifowania wylewki, klejenia, wykonanie mat wygłuszających, klejenia parkietu T., szlifowania, lakierowania i montażu listw. Roboty miały być wykonane w okresie od dnia 4.04.2007 r. do dnia 30.04.2007 r. Wykonawca miał dostarczyć grunt, klej, parkiet i matę. Całkowita wartość robót strony ustaliły na 586,16 zł za lm⁽⁽²⁾⁾ brutto. Zamawiający miał zapłacić wykonawcy zaliczkę w wysokości 14.450 zł. Aneksiem z dnia 30.04.2007 r. rozszerzono zakres robót, jak również dokonano modyfikacji pierwotnej specyfikacji. Powód zapłacił na rzecz pozwanej dnia 2.04.2007 r. 14.450 zł, dnia 3 kwietnia 2007 r. dokonał przelewu na kwotę 20.000 zł, dnia 30.04.2007 r. - 1.000 zł, dnia 14 maja 2007 r. -6.000 zł. Pozwana dnia 5 kwietnia

2007 r. wystawiła (...) sp. z o.o. w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 430,20 zł na fornir T. i (...) - klej. Strona powodowa dnia 18 grudnia 2006 r. nabyła od (...) Sp. z o.o. w O. W.. tarcice (...) za kwotę 1.237,75 zł, objętą fakturę VAT nr (...). Strona powodowa dnia 22 marca 2007 r. nabyła od W. J. B. w G. teak lity 15x90x450-2000 na kwotę 19.991,47 zł, objęty fakturą VAT nr (...).

K. P. wystawiła dnia 23.07.2007 r. (...) sp. z o.o. w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 13.871,60 zł, w tym za prace wynikające z umowy z 2.04.2007 r. - na 7.822,01 zł i za prace dodatkowe wraz z materiałem i robocizną - na 6.049,59 zł. K. P. wezwała (...) sp. z o.o. w S. do zapłaty należności objętej fakturą (...) pismem z dnia 28.11.2007 r., wysłanym do (...) sp. z o.o. w (...).11.2007 r. (...) sp. z o.o. w S. pismem z dnia 7.12.2007 r. odmówiła zapłaty należności objętej fakturą nr (...).

K. P. dnia 24 lipca 2008 r. wniosła do Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GNc 3786/08 pozew przeciwko (...) sp. z o.o. w S. datowany na 4.07.2008 r., domagając się zapłaty kwoty 13.871,60 zł z tytułu umowy z dnia 2.04.2007 r. aneksowanej dnia 30.04.2007 r. i wystawionej faktury VAT nr (...) z dnia 23.07.2007 r., wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa prawnego wedle norm przepisanych. Sąd Rejonowy w Gdyni dnia 20.10.2008 r. w sprawie sygn. akt VI GNc 3786/08 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądając na rzecz K. P. od (...) sp. z o.o. w S. kwotę 13.871,60 zł tytułem należności głównej oraz 2.591 zł tytułem kosztów procesu. Przesyłka nadana do (...) sp. z o.o. w S. zawierająca nakaz została dwukrotnie awizowana na pocztę. Dnia 16 stycznia 2009 r. nakazowi temu nadana została klauzula wykonalności. (...) sp. z o.o. w S. dnia 19 marca 2009 r. wniosła do Sądu Rejonowego w Gdyni wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, jednocześnie wnosząc sprzeciw, w którym podniosła zarzut zapłaty kwoty 41.880,20 zł. Postanowieniem z dnia 28 maja 2009 r. wskazany Sąd odrzucił wniosek (...) sp. z o.o. w S. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od powyższego nakazu zapłaty oraz sprzeciw od tegoż nakazu.

Powód sporządził dnia 1 stycznia 2011 r. pismo skierowane do pozwanej, w którym wezwał do rozliczenia z zaliczki oraz materiałów przekazanych do realizacji prac parkieciarskich w lokalu przy ul. (...) w G.. Wezwanie wysłano do pozwanej dnia 11.01.2011 r. Komornik sądowy przy SR dla Wrocławia-Krzyków Wojciech Opielewicz pismem z dnia 29.06.2011 r. zawiadomił (...) sp. z o.o. w S. o wszczęciu egzekucji w o oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 20.10.2008 r., sygn. akt VI GNc 3786/08, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 16.01.2009 r.

Dnia 14 lipca 2011 r. powód sporządził pismo adresowane do pozwanej, a nadane do niej tego samego dnia, w którym wskazał, że w związku z ponownym wszczęciem postępowania egzekucyjnego w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu R. w G. z dnia 20.10.2008 r., sygn. akt VI GNc 3786/08, wzywa do natychmiastowego złożenia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku pozwanej z uwagi na zapłatę należności. Powód podniósł w piśmie, że wynagrodzenie za wykonanie umowy zostało zgodnie z umową z 2.04.2007 r. i aneksem z 30.04.2007 r. ostatecznie określone na kwotę 40.001,11 zł brutto, zaś suma przekazanych pozwanej wpłat z tytułu tej umowy wyniosła 41.880,20 zł. Stwierdził, że fakt spełnienia świadczenia stanowi uzasadnioną podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Powód w piśmie z 14 lipca 2007 r. złożył nadto oświadczenie, że w związku z brakiem reakcji na wezwanie do rozliczenia się z zaliczki i materiału danego do realizacji dzieła oświadcza, że zgodnie z wewnętrznymi ustaleniami K. P. jest zobowiązana do zwrotu na rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwoty 31 361 47 zł.; kwota ta obejmuje uzasadnione roszczenie (...) sp. z o.o. w S. wynikające z nierozliczenia przekazanej zaliczki oraz materiałów do wykonania dzieła. (...) sp. z o.o. w S. wskazała, że „powyższą kwotę przedstawia do potrącenia z innymi, ewentualnymi roszczeniami pozwanej”.

Na podstawie powyższych ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W pierwszym rzędzie podniesiono, że stan faktyczny w sprawie w zakresie mającym znaczenie dla jej rozpoznania był bezsporny między stronami. W istocie rozstrzygnięcie sprawy zależało od oceny skutków prawnych czynności stron. Ustalając stan faktyczny Sąd I instancji oparł się na obiektywnych dowodach w postaci powołanych dokumentów. Za zbędne uznano natomiast przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz opinii biegłego.

W rozpatrywanej sprawie do spełnienia świadczenia przez zapłatę kwoty 41.880,20 zł miało dojść przez wydaniem orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie VI GNc 3786/08. Sam fakt nieprzywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty nie stanowił w ocenie Sądu Rejonowego naruszenia ustawowego zakazu podniesienia zarzutu spełnienia świadczenia, lecz był tylko efektem zaniedbań (...) sp. z o.o. w S.. Gdyby bowiem w terminie spółka wniosła sprzeciw, zarzut spełnienia świadczenia przez zapłatę byłby rozpoznany. Według Sądu I instancji analiza normy art. 840§ 1 pkt. 2 k.p.c. wskazuje, iż zarzut spełnienia świadczenia stanowić może podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego jedynie wówczas, gdy zdarzenie w postaci spełnienia świadczenia zaistniało po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Odmienna interpretacja prowadziłaby bowiem do naruszenia konstrukcji powagi rzeczy osądzonej, z której korzystają prawomocne orzeczenia sądów.

W odniesieniu do podniesionego w pozwie zarzutu dokonanego przez stronę powodową potrącenia jej wierzytelności z wierzytelnością wynikającą z zaskarżonego tytułu wykonawczego zauważył Sąd Rejonowy, że w oświadczeniu z dnia 14.07.2011 r., na które powołał się powód wskazał on, że w związku z ponownym wszczęciem postępowania egzekucyjnego w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 20.10.2008 r., sygn. akt VI GNc 3786/08, wzywa do natychmiastowego złożenia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku pozwanej z uwagi na zapłatę należności. Powód podniósł w piśmie, że wynagrodzenie za wykonanie umowy zostało zgodnie z umową z 2.04.2007 r. i aneksem z 30.04.2007 r. ostatecznie określone na kwotę 40.001,11 zł brutto, zaś suma przekazanych pozwanej wpłat z tytułu tej umowy wyniosła 41.880,20 zł. Stwierdził, że fakt spełnienia świadczenia stanowi uzasadnioną podstawę powód przeciwegzekucyjnego zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Powód w piśmie z 14 lipca 2007 r. złożył nadto oświadczenie, że w związku z brakiem reakcji na wezwanie do rozliczenia się z zaliczki i materiału danego do realizacji dzieła oraz zgodnie z wewnętrznymi ustaleniami K. P. jest zobowiązana do zwrotu na_rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwoty 31.361,47 zł. Powód dodał, że kwota ta obejmuje uzasadnione roszczenie (...) sp. z o.o. w S. wynikające z nierozliczeni przekazanej zaliczki oraz materiałów do wykonania dzieła. (...) sp. z o.o. w S. wskazało, że „powyższą kwotę przedstawia do potrącenia z innymi, ewentualnymi roszczeniami pozwanej ”. Tym samym w ocenie Sądu I instancji w istocie nie można było przyjąć, by dokonał potrącenia swoich należności wskazanych w piśmie z należnością K. P., która wymieniona została we wskazanym oświadczeniu, lecz z innymi jej ewentualnymi roszczeniami wobec strony powodowej. Treść oświadczenia powoda była przy tym jednoznaczna. Niezależnie od powyższego, jak zauważył Sąd Rejonowy, oceny oświadczenia (...) w S. z dnia 14.07.2011 r. (k. 32) należało dokonać dodatkowo w kontekście faktu, że spółka ta jest przedsiębiorcą, zaś oświadczenie zostało podpisane tak przez prezesa zarządu spółki, jak i przez profesjonalnego pełnomocnika - radcę prawnego P. K.. Tymczasem przedsiębiorcy - jako profesjonalistcie - należy stawiać większe wymagania, niż podmiotom nieprofesjonalnym. Ustawodawca w szeregu regulacji dał wyraz takiemu podejściu do osób prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 498 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycieli, każda z nich może potrącić swą wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sadem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. W myśl art. 499 k.c. potrącenia dokonuje się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe. W ocenie Sądu I instancji nie zachodziły zatem warunki ustawowe do uznania, że strona powodowa dokonała skutecznego potrącenia wierzytelności służącej jej wobec pozwanej z wierzytelnością tejże wynikającą z tytułu wykonawczego, a w konsekwencji do przyjęcia, że po powstaniu wskazanego tytułu zaistniało zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie strony powodowej wygasło.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiodła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu apelująca zarzuciła: naruszenie przepisów postępowania, a to art. 339 § 1 k.p.c. poprzez niewydanie wyroku zaocznego w sytuacji, gdy pozwana nie brała udziału w sprawie, w szczególności nie złożyła odpowiedzi na pozew, a jej zażalenie z dnia 04.10.2011 r. zostało odrzucone; art. 227 k.p.c w zw. z art. 299 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o przesłuchanie strony powodowej na okoliczności dotyczące złożonego w dniu 14.072011 r. przez powoda oświadczenia o potrąceniu należności; art. 840 § 1 pkt 2 kp.c. poprzez wadliwą wykładnię tego przepisu polegającą na uznaniu, iż

zarzut spełnienia świadczenia może być skutecznie podniesiony jedynie wtedy, gdy spełnienie świadczenia nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego; naruszenie prawa materialnego w postaci art. 65 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię odnoszącą się do skutków złożonego przez powoda oświadczenia o potrąceniu należności z dnia 14.07.2011 r.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie zgodnie z pozwem oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z kwotą 17 tytułem opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z pozostawieniem Sądowi I instancji rozstrzygnięcia o kosztach instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia stanu faktycznego, które Sąd Odwoławczy przyjął za własne, właściwie ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i na tej podstawie wysnuł stosowne wnioski.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu naruszenia prawa materialnego, w to art. 65§ 1 k.c. poprzez niewłaściwą wykładnię treści oświadczenia powodowej Spółki z dnia 14 lipca 2011r. o potrąceniu przysługującej jej wierzytelności wobec pozwanej z tytułu łączącej strony umowy na kwotę 31361,47 zł., wskazać należało, iż wykładnia oświadczenia woli złożonego w formie pisemnej, w odniesieniu do sensu takiego oświadczenia, winna być ustalana przede wszystkim na podstawie tekstu dokumentu. Wykładnia poszczególnych wyrażen uwzględniać musi ich kontekst i związki treściowe zachodzące między zawartymi w tekście postanowieniami. Należy mieć również na uwadze okoliczności, w jakich oświadczenie woli zostało złożone, jeżeli dokument obejmuje takie informacje, a także cel oświadczenia woli wskazany w tekście lub zrekonstruowany na podstawie zawartych w nim postanowień. Teks dokumentu nie stanowi rzecz jasna wyłącznej podstawy wykładni sformułowanego w nim oświadczenia woli, dopuszczalne jest sięganie do takich okoliczności towarzyszących złożeniu oświadczenia, które mogą być stwierdzone za pomocą pozadokumentowych środków dowodowych. Interpretacja oświadczenia woli przebiega w takim wypadku według ogólnych zasad kombinowanej metody wykładni, nie można jednak przy zastosowaniu reguł wykładni oświadczenia woli dokonywać ustaleń całkowicie sprzecznych z treścią spisanego dokumentu (tak Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 29 czerwca 1995r., III CZP 66/95, OSNC 1995, nr 12, poz. 168, w wyrokach z dnia 13 maja 1997r., III KKN 41/97, niepubl., z dnia 21 listopada 1997r., I KKN 827/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 85, z dnia 20 maja 2004r., II CK 354/03, niepubl., z dnia 14 grudnia 2011r., I CSK 41/97, niepubl. I z dnia 26 lipca 2012r., II CSK 9/12, niepubl.). Biorąc pod uwagę powyższe wskazania, za właściwą uznać należało dokonaną przez Sąd I instancji wykładnię oświadczenia o potrąceniu złożonego przez powodową Spółkę w piśmie z 14 lipca 2011r. Zarówno układ poszczególnych postanowień wskazanego oświadczenia- poprzez użycie numerów porządkowych, jak i okoliczność, iż treść wskazanego oświadczenia formułowana była przez radcę prawnego podmiotu uczestniczącego profesjonalnie w obrocie gospodarczym, wskazywały, iż w zakresie kwoty 31361,47 zł. strona powodowa przedstawiła do potrącenia swoją wierzytelność z tytułu rozliczenia zaliczki i kosztów zakupu materiałów z inną niż wynikająca z umowy stron wierzytelnością pozwanej. Nadto należało mieć na uwadze, iż skoro we wcześniejszym sformułowaniu wskazanego oświadczenia powołano się na spełnienie świadczenia objętego kwestionowanym tytułem egzekucyjnym, a skutkiem spełnienia świadczenia jest wygaśnięcie zobowiązania, to logicznym wydaje się wniosek, iż w dacie złożenia oświadczenia powodowa Spółka pozostawała w przekonaniu, że nie istnieje po stronie pozwanej wierzytelność wynikająca z przedmiotowej umowy, z którą strona powodowa mogłaby potrącić swoją wierzytelność, a po myśli art. 498§ 1 k.c. to właśnie istnienie dwóch wzajemnych wierzytelności warunkuje ich ewentualne potrącenie. W konsekwencji uznać należało, że dokonana przez Sąd Rejonowy wykładnia treści oświadczenia strony powodowej o potrąceniu, oparta na analizie zarówno treści dokumentu z dnia 14 lipca 2011r. jak i towarzyszących jego złożeniu okoliczności, odpowiada dyspozycji przepisu art. 65§ 1 k.c.

Za chybione uznał Sąd Okręgowy również zarzuty apelacji odnoszące się do naruszenia norm prawa procesowego.

Odnosnie naruszenia przepisu art. 227 w związku z art. 229 k.p.c. wskazać należało, iż- wbrew zarzutom skarżącego- Sąd I instancji nie oddalił wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań strony powodowej. Pominięcie milczeniem wskazanego wniosku nie zostało jednak skutecznie zakwestionowane przez powodową Spółkę reprezentowaną w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, który będąc na rozprawie w dniu 27 listopada 2012r., nie zgłosił stosownego zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. Zastrzeżenie takie podniesione zostało dopiero w piśmie procesowym z 18 grudnia 2012r., sporządzonym po doręczeniu wskazanemu pełnomocnikowi odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. Niezależnie od powyższej oceny wskazać należało, iż zgodnie z art. 217§ 2 k.p.c. Sąd pomija środki dowodowe, jeżeli okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione lub jeżeli strona powołuje dowody jedynie dla zwłoki. Nie oznacza to, że niezbędne jest wydanie negatywnego postanowienia o odmowie przeprowadzenia każdego zawnioskowanego dowodu. Przewodniczący zamyka rozprawę, gdy sprawa jest dostatecznie wyjaśniona, czyli bez postanowienia o oddaleniu każdego nieuwzględnionego do tej pory wniosku dowodowego. Kontrola trafności tej decyzji jest możliwa w postępowaniu odwoławczym i nie jest zależna od zgłoszenia zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 lipca 2009r., I UK 37/09, Lex nr 529678).

W zakresie dopuszczalności oparcia powództwa z art. 840§ 1 pkt. 2 k.p.c. na zarzucie spełnienia świadczenia dokonanego przed powstaniem tytułu egzekucyjnego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej Sąd Odwoławczy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwałach z dnia 31 stycznia 2008r. (III CZP 49/08, OSNC 2008, nr 6, poz. 55) oraz z dnia 21 lipca 2010r. (III CZP 47/10, Lex nr 585109), zgodnie z którym stan powagi rzeczy osądzonej (art.365§ 1 k.p.c.) pociąga za sobą skutek m.in. w postaci prekluzji materiału procesowego (faktycznego) sprawy, co oznacza, że z chwilą uprawomocnienia się merytorycznego orzeczenia sądu zarzuty, których podstawą są okoliczności faktyczne istniejące już w czasie postępowania- przed wydaniem orzeczenia, nie mogą być podstawą podważenia skutków prawomocnego orzeczenia, jeżeli nie zostały zgłoszone w trakcie tego postępowania. Strona traci zatem możliwość podnoszenia tych okoliczności, o ile nie wykaże, że nie mogła tego uczynić we właściwym czasie z przyczyn od niej niezależnych. Zważywszy więc, iż kwestionowany tytuł wykonawczy stanowił zaopatrzonej w klauzulę wykonalności sądowy nakaz zapłaty, korzystający z powagi rzeczy osądzonej, wniosek strony powodowej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od tego nakazu został oddalony, a w konsekwencji odrzucono sprzeciw, w którym podniesiony został zarzut spełnienia świadczenia objętego tym tytułem, stanowisko Sądu Rejonowego uznać należało za w pełni prawidłowe.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji regulacji art. 339§ 1 k.p.c. przez niewydajnie wyroku zaocznego w sytuacji, gdy pozwana nie wzięła udziału w sprawie, a jedyne jej stanowisko zawarte było w odrzuconym zażaleniu, wskazać należało, iż skarżący nie wykazał, by uchybienie to miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Nadto należało mieć na uwadze przepis art. 339§ 2 k.p.c., który uprawniał Sąd Rejonowy do przeprowadzenia postępowania dowodowego i oddalenia powództwa także wyrokiem zaocznym.

Biorąc pod uwagę wyżej przytoczone argumenty, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację strony powodowej.